

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunale di Livorno z dnia 13 stycznia 2006 r. w sprawie Alberto Bianchi przeciwko De Robert Calzature Srl

(Sprawa C-51/06)

(2006/C 86/22)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 1 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunale di Livorno z dnia 13 stycznia 2006 r. w sprawie Alberto Bianchi przeciwko De Robert Calzature Srl.

Tribunale di Livorno zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy w świetle brzmienia art. 17 dyrektywy Rady 86/653/EWG⁽¹⁾ z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek, wykładni następującego po nim art. 19 należy dokonywać w ten sposób, że krajowy przepis transponujący dyrektywę może stanowić, iż należne przedstawicielowi handlowemu świadczenie wyrównawcze będzie wypłacane na podstawie układu zbiorowego wiążącego strony, które go podpisały, bez względu na wystąpienie przesłanek wskazanych w dwóch tiret art. 17 ust. 2 lit. a) oraz by jego wysokość była ustalana według kryteriów wskazanych w układzie zbiorowym a nie kryteriów wynikających z dyrektywy, wskutek czego w wielu przypadkach świadczenie takie musiałyby zostać wypłacone w znacznie niższym wymiarze niż maksymalny wymiar przewidziany w dyrektywie?
- 2) Czy ustalenie wymiaru świadczenia wyrównawczego powinno zostać przeprowadzone w sposób analityczny, za pomocą oszacowania kolejnych wynagrodzeń, które przedstawiciel handlowy mógłby otrzymać w latach następujących po rozwiązaniu umowy w związku z pozyskaniem przez niego nowych klientów lub znacznym zwiększeniem obrotów handlowych w stosunkach z istniejącymi klientami, przy uwzględnieniu kryterium słuszności wyłącznie dla dokonania korekt kwoty, czy też dopuszczalne są inne sposoby ustalania wymiaru świadczenia wyrównawczego, w szczególności metody syntetyczne, które w większym stopniu uwzględniają kryterium słuszności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1986, str. 17

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Düsseldorf z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie Euro Tex Textilverwertung GmbH przeciwko Hauptzollamt Duisburg

(Sprawa C-56/06)

(2006/C 86/23)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 2 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Düsseldorf z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie Euro Tex Textilverwertung GmbH przeciwko Hauptzollamt Duisburg

Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy czynności sortowania bliżej określone w postanowieniu wykraczają poza zakres pojęcia czynności, które obejmuje zwykle sortowanie w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) Protokołu nr 4 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej w brzmieniu Decyzji Nr 1/97 Rady Stowarzyszenia między Wspólnotami Europejskimi a Rzeczypospolitą Polską z dnia 30 czerwca 1997 r.?⁽¹⁾

⁽¹⁾ (Dz.U. L 221, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-61/06)

(2006/C 86/24)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 3 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez B. Schizmę i D. Recchię, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Storna skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, iż nie złożywszy przed dniem 1 czerwca 2004 r. rocznego sprawozdania dotyczącego promowania biopaliw, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/30/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych;
2. obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sprawozdanie, do którego odnosi się art. 4 ust. 1 dyrektywy winno być przekazane Komisji przed dniem 1 lipca 2004 r. Do dnia dzisiejszego Komisja nie otrzymała od władz włoskich żadnej informacji.

W związku z powyższym Komisja twierdzi, iż do chwili obecnej Włochy nie przekazały do wiadomości Komisji, wymaganego art. 4 ust. 1 dyrektywy, sprawozdania dotyczącego promowania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych.

⁽¹⁾ Dz.U. Dz 123, str. 42

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Supremo Tribunal Administrativo z dnia 11 stycznia 2006 r. w sprawie Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas przeciwko Z.F. ZEFESER — Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda.

(Sprawa C-62/06)

(2006/C 86/25)

(język postępowania: portugalski)

W dniu 6 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Supremo Tribunal Administrativo z dnia 11 stycznia 2006 r. w sprawie **Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas przeciwko Z.F. ZEFESER — Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda.** Supremo Tribunal Administrativo zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy w rozumieniu art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1697/79⁽¹⁾ z dnia 24 lipca 1979 r. kwalifikacji czynu jako „czynu podlegającego postępowaniu sądowemu w sprawach karnych” dokonuje organ celny i jest ona wystar-

czająca, czy też kwalifikacji takiej powinien dokonać właściwy sąd karny?

- 2) W tym drugim przypadku, czy wystarczające jest zwykłe wniesienie oskarżenia przez organ właściwy w sprawach karnych (w przypadku Portugalii — przez prokuraturę), czy też konieczne jest skazanie dłużnika w danym procesie karnym?
- 3) Ponownie w drugim z powyższych przypadków, czy należy wyciągnąć odmienne wnioski z faktu uniewinnienia dłużnika przez sąd na podstawie zasady in dubio pro reo oraz z faktu uniewinnienia go wskutek udowodnienia, że nie popełnił on danego przestępstwa?
- 4) W przypadku odstąpienia przez prokuraturę od wniesienia aktu oskarżenia wskutek uznania, że brak jest znamion czynu podlegającego postępowaniu sądowemu w sprawach karnych, jakie powinny być tego skutki? Czy taka decyzja uniemożliwia podjęcie działań w celu pokrycia niepobranych należności?
- 5) W razie gdy prokuratura lub sam sąd karny umorzy postępowanie karne z powodu przedawnienia ścigania, czy ta decyzja powoduje, że nie można podjąć działań w celu pokrycia tych niepobranych należności?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (EWG) nr 1697/79 z dnia 24 lipca 1979 r. w sprawie odzyskiwania po dokonaniu odprawy celnej należności celnych przywozowych lub wywozowych, które nie były wymagane od osoby zobowiązanej do zapłaty za towary zgłoszone do procedury celnej przewidującej obowiązek uiszczenia takich należności (Dz.U. L 197, str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie Profisa przeciwko Muitinės departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-63/06)

(2006/C 86/26)

(język postępowania: litewski)

W dniu 3 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie Profisa przeciwko Muitinės departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos.

Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie: